

P. Safa'dan Çok Geridesiniz

**Evet
Hayır**

OKTAY AKBAL

«Stalin meddahi Nazım Hikmet'i neredeyse TRT'ye çıkaracaklar» diyor adamın biri... Ünlü bir gülmece yazarına «keçi hırsızı» diyor. Salt Faik için «bir gün olsun emeğiyle geçinememiş, Rum balıkçıları ve Beyoğlunun arka sokaklarını arşınlamış biri» diyor. «Hepsi Rusya'lara gittiler. Zengin oldular. Birbirlerine ödül verip duruyorlar» diyor. Daha başka şeyler de diyor Onları da yazayım «biz bu sahtekarlıkları onların yanına bırakacak değiliz, bakalım sonunu Allah ne gösterecek» diye gözdağları veriyor! On yedi yıl önce ölmüş bir yazara, Peyami Safa'ya «rapor ediyor» bütün bunları. «Bir tek şey söyleyeceğim, sen bu memleketin halini anlarsın. Dinle, başbakanımız Ecevit'tir» diye bitiriyor.

Neresinden düzeltilmeli? Nâzım Hikmet'in Stalin'i göklere yücelten bir şiiri var mıdır? Tam tersi, Stalin'i yeren dizeleri ortada... TRT'ye çıkmak ne demektir? Nerde bu TRT ki merdivenle çıkılsın. TV'ye diyecek, TRT diyor. Ne olur TV ekranına çıkarsa? Bundan kazansa kazansa TV seyircileri kazanırlar. Dünyanın en uygar, en ileri ülkelerinin basını, radyoları, TV'leri gururla, övünçle Nâzım Hikmet'i benimsemişler, dizeleriyle, yaşam öyküsüyle sırası geldikçe seyircilerine sunmuşlar yirminci yüzyıl Türkiye'sinden evrensel nitelik taşıyan bu büyük ozanı... Blze düşen, gurur duymak, sevinmektir. Dünya onu «büyük» saymış, ama bizim sağcılar, daha doğrusu zekâca gerl kalmış kimseler yerin dibine batırıp saklayacaklar, yok edecekler, unutturacaklar böyle bir sanatçımızı? Güçleri yetermiş gibi! Siz kimsiniz, Nâzım Hikmet kim?

Sait Faik Rum balıkçıları; Beyoğlu'nu yazmış, emeğiyle geçinememiş. Ne yapsın? Bu toplum bir sanatçıya «emeğinin karşılığını veremiyorsa» bunda yazarın suçu nedir? Tüm yazarlar, ama dürüst yazarlar, sanatçılar aynı durumdadır. Yaşamlarını kazanmak için öğretmenlik, memurluk, gazetecilik yapıyorlar. Salt Faik de bir süre öğretmenlik, bir süre tüccarlık, bir süre gazetecilik yapmış, babasından kalan bir iki katın geliriyle geçimini sağlamak zorunda kalmış. Bu yüzden de bugün yazımızın gömüsü sayılan öykülerini yazabilmiş. Ne var bunda ayıp olan, yanlış olan?

Rusyalara gittiler, zengin oldular!... Bu da çirkin bir karaçaldır. Rusya'lara gitmeyen mi kaldı? Demirel'inden Ürgüplü'sünden, en sağcısından, ortacısına, iş adamından tüccara kadar herkes gitti, gidiyor. Fransa'ya, Amerika'ya nasıl gidiliyorsa, gitmek doğal sayılıyorsa, Sovyetler'e gitmek de öyledir. Turist şirketleri özel turlar tertipliyorlar. Bizde de dünyanın her yerinde de... Zengin olmuşlar! Nasıl? Para alarak herhalde. Sovyetler'de çıkmış kitaplarının telif haklarını aldıkları için mi? Başka neden? Casusluk mu yapmışlar? Ne demek isterler bu aşırı sağcılığın yazarlıkları? Yazarlık dürüstlüğü, sorumluluğu, kişiliği olmayınca ağızına her geleni sözcükler halinde dök gazete sütunlarına!... Zehirle bilinçsiz okurlarını...

Hele «Başbakanımız Ecevit'tir» diye küçümsemeye, burun kıvrıma kalkışmak komikliğe de ötesine geçer.. Cumhuriyet tarihinin sayılı bir iki başbakanından birdir Bülent Ecevit. Bunu kaç kez kanıtladı. Yalnız Kıbrıs olayı yetmez mi? Zamanında karar almasını, o kararı uygulamasını, en doğru biçimde savunmasını bilen bir devlet adamı... Türk ulusunu en onurlu biçimde yurt dışında temsil edebilen bir aydın kişi... İçi ulus sevgisiyle dolu gerçek bir milliyetçi... 1974'te Kıbrıs düğümünü bir vuruşta çözebilmiş. Şimdi de dünyadaki tüm düşmanlarımız el ele verdikleri halde, nerdeyse tek başına bu büyük meydan savaşından üstün çıkmak üzere bir yürekli, bir yetenekli lider... Peyami Safa yaşasaydı kör bir bağnaz gibi davranmazdı. «Nâzım Hikmet»e en güzel eserini sunmuş, bu sunguyu araları açıldığı zaman bile kitabın ilk sayfasından kaldırmamıştı Peyami Safa... Demek istediğim. Peyami Safa ile bu tür sağcı yazarlıklar arasında aşılma uzaklıklar, ayrımlar var.

Taha Toros Arşivi

* 0 0 1 5 1 6 2 3 3 0 0 6 *